

Çocukluk Mersiyesi

Güzeldin,
Biraz çekingen...
Kendine ait dünya kurabilen...

Oturuyorsun sadece,
Uzaktan bakılınca,
Ama kim bilir,
Kaçınıcı hayalin başlangıcındasın?
Kim bilir?

Olmadı hiç,
Bir sepet oyuncağın,
Oynamak istedin miydi
Her şey senin oyuncağın ...

Korktuğun zamanlarda
Eksik olmadı,
Dilinden dua.
O küçük yaşta, bilirdin,
Büyük yok Allah'tan başka ...

Büyükler gözünde ne muhteşemdi,
Her şeyi biliyorlardı ya,
Hani hep ne yapman gerektiğini söylüyorlardı...
Ama sen o zaman anlamıştın,
Büyüme istemiyordun!

Çünkü büyüyenler sana özeniyordu!
Senin yaşında olmak,
Senin gibi olmak istiyordu,
Dualar sana ettiriliyordu,
Senin kalbin temiz deniyordu!

Büyüme istemiyordun!
Akranlarına inat,
Hep küçük kalmak istiyordun,
Hatta bunun için,
Dua bile ediyordun,
Ama nafiye büyüyordun...

Büyüdün, böyle bir insan oldun!
Şimdi sen de özeniyorsun,
Küçük bir çocuk gördüğünde...

O çocuk öyle muhteşem ki gözünde,
Kanatları varmış da,
Uçacakmış gibi istediğinde...

Sen,
Büyüme denene kafese mahpusun.
Seni içimde çok arıyorum,
Çocukluğum...

Büyüme,
Bir nevi kendinle savaşmış.
Nefsin isteklerine inat,
Allah'a itaatmış...
Seni çok özledim çocukluğum